

Περί ελληνοτουρκικής αγκαλιάς...

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 13 Μαΐου 2010 03:00 | Γράφτηκε από τον/την king minos |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

.fullpost{display:inline;}

Του **Δημήτρη Γιαννακόπουλου**

Φίλες και φίλοι, ήδη από το 2008 σας είχα ενημερώσει για την σημαντική γεωπολιτική μεταβολή στην περιοχή μας και την ανάδειξη της Τουρκίας επίσημα σε περιφερειακή δύναμη του κόσμου. Είχα υποστηρίξει τότε ότι δημιουργείται ένα sub-region μεταξύ Ρωσίας – Κίνας και ΕΕ, το οποίο υποστηριζόμενο κατά κύριο λόγο από τις ΗΠΑ, ανατίθεται στην Τουρκία. Στο πλαίσιο αυτό είχα προβλέψει την άμεση γεωστρατηγική και γεωοικονομική υποβάθμιση της χώρας μας. Τα γεγονότα, δυστυχώς, με δικαίωσαν.

Σήμερα επανέρχομαι για να πω ότι τώρα πλέον γίνεται το επόμενο βήμα ολοκλήρωσης της συγκρότησης αυτού του sub-region. Η επίσκεψη Ερδογάν στην χώρα μας σηματοδοτεί την αγωγή της υπαγωγής της Ελλάδας σε ... αυτήν την περιοχή στην οποία θα ηγεύεται η Τουρκία. Από το «ανήκομεν εις την Δύσιν» περάσαμε στο «η Ελλάδα ανήκει στους έλληνες» για να καταλήξουμε στο «Αιγαίο ανήκει στις τσιπούρες του», που θα οδηγήσει στην επανασύσταση μιας μίνι οθωμανικής αυτοκρατορίας αυτή την φορά, με την Ελλάδα να γλιστρά σιγά-σιγά από την αγκαλιά των κεντροευρωπαϊκών δυνάμεων για να καταλήξει στην αγκαλιά της Τουρκίας.

Όχι, δεν εκφράζω καμία απολύτως αξιολογική κρίση. Ασφαλώς και δεν εννοώ ότι η αγκαλιά της Τουρκίας είναι χειρότερη από την αγκαλιά της Γερμανίας. Περί ... αγκαλιάς, ουδείς λόγος! Αυτό που ξέρω είναι ότι αυτήν την περίοδο η κυβέρνηση Ομπάμα προετοίμασε το οικονομικό και πολιτικό έδαφος, αλλά και τον πρωθυπουργό της χώρας μας, για να υποδεχθεί τον Ερδογάν έτσι όπως δεν θα μπορούσε να φαντασθεί κανείς τούρκος ηγέτης πριν από λίγα χρόνια. Δεν μιλάμε τώρα για κουμπιές! Τώρα θα γίνει ο γάμος! Μπορεί η νύφη να μην διαθέτει πλέον αξιόλογη προίκα σε κινητές αξίες, δόξα, όμως, τω θεώ και τον Αλλάχ, είναι πλούσια σε ακίνητα!

Συγνώμη για τους αστεϊσμούς μου, αλλά πλέον τα πράγματα είναι τόσο σοβαρά που δεν «αντέχουν» συστηματική ανάλυση. Δυστυχώς είμαι σε θέση να γνωρίζω τι συμβαίνει σε γεωστρατηγικό, ακόμα και σε στρατιωτικό επίπεδο, στην περιοχή που τα επόμενα χρόνια θα ονομάζεται στις διεθνείς σχέσεις «τουρκική ζώνη επιρροής» και θα συμπεριλαμβάνει την Ελλάδα, την Βουλγαρία, την ΠΓΔΜ και την Αλβανία με επίκεντρο το Αιγαίο και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές του.

Προφανώς αυτά που σημειώνω δεν γράφονται για να ερεθίσω κάποια εθνικιστική φλέβα, αλλά για να προβληματίσω σκεπτόμενους ανθρώπους, οι οποίοι, ίσως να βλέπουν και αυτοί, όπως και 'γω ότι η ελληνική δημοκρατία δεν λειτουργεί και ότι ο λαός υπάρχει απλώς για να ψηφίζει στις κάλπες που στήνει και χρωματίζει, όπως επιθυμεί, το καθεστώς. Παραδομένοι στην παραπληροφόρηση και στην χυδαιότητα των ΜΜΕ, αδυνατούμε πλέον να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις που διαμορφώνονται ερήμην μας και να παρέμβουμε καθοριστικά στην διαδικασία λήξης των αποφάσεων.

Οι έλληνες πολίτες γαλουχούνται με ένα μύθο, ο οποίος περιέχει «κενά σημαίνοντα» τα οποία έρχεται να σημασιοδοτήσει αυθεντικά και μονοδιάστατα η κάθε κυβέρνηση του δικομματισμού, προς όφελος του καθεστώτος που την υποστηρίζει. Έχετε να δείτε *αγάπες* μεταξύ ελλήνων και τούρκων επιχειρηματιών την επόμενη περίοδο, που δεν θα μπορούσατε να φανταστείτε. Αν όλα πάνε καλά, μετά την επίσκεψη Ερδογάν, το θέμα των επόμενων λίγων μηνών, μέχρι τις εκλογές, θα είναι η ελληνοτουρκική φιλία και η οικονομική συνεργασία – με τα τουρκικά αεροπλάνα, φυσικά, να στέλνουν τα δικά τους μηνύματα «συνεργασίας» με τον τρόπο που γνωρίζουν καλά.

Βλέπετε, οι τούρκοι επιθυμούν να αναπτύξουν soft-power relations με την Ελλάδα, επιδεικνύοντας, όμως, hard power. Α, όλα κι όλα, έτσι στήνονται οι σημερινές ηγεμονίες. Έχουν μοντέρνα πολιτική οι τούρκοι – εννοώ προχωρημένη – και μην τους αδικείτε. Βεβαίως τα όργανα του καθεστώτος στην Ελλάδα και κάτι ξεχασμένα παλικάρια στα πανεπιστήμια θα συνεχίζουν να διαχωρίζουν την κεμαλική στρατιωτική μηχανή της γείτονος από την πολιτική εξουσία και θα εξακολουθούν να συντηρούν τον μύθο που νομιμοποιεί την ελληνική διολίσθηση στην μεγάλη νέο-οθωμανική αγκαλιά, την οποία δήθεν απεχθάνονται. Κάθε μύθος θέλει και τον κατάλληλο αφηγητή. Θα τον βρείτε στα παράθυρα της TV τις επόμενες μέρες.

Καλή τηλεθέαση!

